

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Dnes slavíme x neslavíme (zákoníci rozeznávají veřejnou liturgii a soukromé připomenutí) **svátek Panny Marie Pomocnice křesťanů**. Jeho "životopis" můžete najít na www.catholica.cz.

Bezbožníci ve Francii na počátku 19. století si dobře uvědomovali co **znamená pro Kristovu Církev nástupce sv. Petra**. A tak když zajatý papež zemřel vyhlásili konec jedné éry v dějinách lidstva a udělali vše pro to, aby další už nebyl.

Když pod ochranou Rakouska byl zvolen Pius VII., tak ho také zajali. Pět roků tento **bezmocný papež svěřoval sebe a celou Církev do ochrany P. Marie**. a ona nezklamala. Proto den svého návratu do Říma papež ustanovil tento svátek vděčnosti.

Svým způsobem je tento "**recepis**" **starý víc než 200 roků platný a účinný stále** (například sv. Jan Bosco).

I když se díky mizející soukromé i společné modlitbě sv. růžence a májových pobožností v katolických kostelích zdá, že jeho platnost a trvanlivost díky naší lenosti a pohodlnosti už neplatí.

Naštěstí jsou ještě lidé, kteří vkládají svou naději v těžkostech a trápení svých rodin, farností, celého světa do láskyplné náruče **P. Marie, pomocnice křesťanů**.

K rozjímání a povzbuzení k dobrému životu podle Boží vůle Vám předávám dvě "perly" ve zpravodaji NJ od P. Petra a P. Miloslava.

Všechny zdraví a požehnání Boží Vám i Vaším blízkým vyprošuje Váš jáhen Ladislav P.S.

S otcem Pavlem Lazárkem a farníky v Rovečném Vás zveme:

V neděli 29. 5. ve 14 hodin na poutní slavnost, kdy budeme děkovat za opravu interiéru kostela, kterou se připravujeme na oslavu 300 let od jeho postavení v této podobě (1721 - 2021). Těšíme se na biskupa Pavla Posáda u oltáře, P. Tomáše Kazaňského ve zpovědní místnosti a následně pohoštění a program na farním dvoře. (plakátek na www.rovecne.cz)

A ve středu 1. června - bude MDD a ve Víru v kapli sv. Sedmipočteníků a sv. Zdislavy bude v 17 hodin mše svatá pro rodiny a za rodiny, po ní táborák s opékáním špekáčků.

Nový Jeruzalém č. 6/2016

Zpravodaj pro 198. prosebnou mariánskou pouť Nový Jeruzalém, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Bystřici nad Pernštejnem - v pondělí 13. června 2016 v 18 hodin**.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Bohdalově.

V pátek 13. května 2016 přijelo a přišlo na pouť NJ do Bohdalova čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Petra Havlíka na pouti NJ v Bohdalově:

Ve vstupní modlitbě jsme slyšeli, že nás **Panna Maria učí modlitbě a pokání za spásu celého světa**. Ono to slovo **sebezápor, pokání, kříž nezni úplně příjemně, neslyšíme to rádi**. Jsou lidé, kteří říkají, že to patří do středověku. Dnes jsme jinde, dnes už to nepotřebujeme. Možná, když si vezmeme příklad z běžného života – třeba, když se podíváme na dva mladé lidi, kteří spolu chodí. Někdo by mohl říct – když jí chlapec dává květiny nebo dívka s ním telefonuje dlouhé hodiny – že je to ztráta času a peněz a co z toho? Normální člověk **nedokáže porozumět jednání zamilovaných**. Podobně **člověk, který neví co je láska, tak nechápe co je pokání**. To, že někdo si odepře něco dobrého, to, že něco děláme z lásky k Pánu Bohu, tak pokud bychom zůstali jen u té vnější roviny – nedám si buřta, budu klečat půl hodiny a tak dál, pak by to bylo příliš málo. Ale pokud by to bylo něco, co děláme z lásky k Pánu Bohu a druhým lidem – pak vidíme, že **pokání není cílem, ale prostředkem**. Je něco, co nám **pomáhá**, abychom rostli v lásce k Pánu Ježíši a k druhým lidem. Je to něco, co nám jakoby vyprazdňuje naše nitro od zahleděnosti do sebe, od toho hrabání se pořád v sobě a v tom tleskání sobě samotným a co v našem srdci dává více prostoru pro Pána Boha a druhé lidi. Mám moc rád jeden příběh ze Španělska. *Je o jednom pastýři, který jako dobrý křesťan se snažil každý den nejenom se modlit, ale také dělat malý sebezápor za obrácení lidí, kteří jsou zatvrzelými hříšníky. A tak každý den po té pastvě, kdy zahrnal ovce do ohrady a vracel se do té své chaloupky, tak přestože v té ohradě byl potok s vodou, tak to vydržel a napil se, až přišel do té své chaloupky. To byl jeho sebezápor, jeho obět'. Jednoho dne za ním přijel přítel z města, strávili spolu celý dne, vyprávěli si, prožili den spolu. Když přišel večer, vraceli se spolu, zahrnali ovce. Pastýř si říkal – mám se jít napít nebo nemám? Když se nepůjdu napít, tak se ten přítel také nenapije a protože není zvyklý na život na venkově, tak ještě po cestě do města zemdlí, udělá se mu špatně. Tak se to v něm pralo – nevěděl co má udělat – jestli dodržet své předsevzetí nebo s přítelem sestoupit k potoku. Nakonec ho vzal, šli k potoku, oba se napili, rozloučili se a přítel odešel na autobus. Pastýř se vracel domů a obvykle to bylo tak, že večer, když se vracel a dodržel to své předsevzetí, nenapil se – tak viděl, že nad tou jeho chaloupkou září krásná hvězda. Tentokrát to bylo tak, že se ani neodvažoval zvednout hlavu. Říkal si – byl jsem slaboch, neudělal jsem to, žádná hvězda nebude. Přesto, když přišel před dveře, tak něco mu říkalo – zvedni hlavu. On ji zvedl a uviděl dvě krásné hvězdy.*

Tento příběh nám možná chce říct, že Pán Bůh má větší zalíbení právě v **takových skutcích pokání a sebezáporu, které jsou projevem lásky k druhým lidem, které zpřijemní život lidem v našem okolí**, než v tom že si odepřeme párek. Možná, že je někdo, že když nemá ten svůj páreček, cigárko, pivečko – je nervózní, našťvaný na lidi kolem sebe a možná by ho stálo mnohem více, kdyby pomohl manželce, manželovi, věnoval se dětem, sourozencům, nemocným, přátelům, opuštěným, a tak dál. Možná, že v té chvíli ticha – **po svatém přijímání nebo v adoraci zavřeme oči a zamyslíme se, kde bychom mohli Pánu Ježíši něco podobného nabídnout**, tak možná najdeme plno takovýchto oblastí. Kde se nám do toho příliš nechce, tak to řešíme nějakým jednoduchým způsobem – nedám si čokoládu nebo se pomodlím Otče náš. A tak **chceme prosit Pannu Marii Fatimskou, aby všechny ty naše drobné oběti, pokání, to co děláme, tak aby to bylo něco co nám pomůže růst v lásce k Pánu Bohu a co nám pomůže růst v lásce k našim bližním**. Přál bych nám všem, aby ta naše drobná pokání, ty naše sebezápory, které si dáváme, neumrtvovaly lidi kolem nás víc než nás samotné, aby nám pomáhaly dávat více místa ve svém srdci Bohu a těm, ke kterým nás Pán Bůh posílá.

Sbírka nestačila na zaplacení autobusů a nutné režie. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Miroslavovi a všem farníkům z Bohdalova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu svatého růžence na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Poděkování.

Pán Bůh zaplat' dobrodincům, kteří přispěli na poutní výlet rodin s dětmi do **Kostelního Vydří a Dačic** - 14. května – o svátku sv. Matěje. Ráno do autobusu nastoupilo 22 dospělých a 34 dětí. Z autobusu jsme vystoupili před Kostelním vydřím a asi jeden kilometr putovali pěšky ke Svaté bráně roku Božího milosrdenství. Zde nás přijal převor kláštera karmelitánů P. Václav Brož O.Carm, provedl nás Svatou branou, chvíli zpovídal a poté, když přišel P. Serafim Smejkal

OCarm do zповědnice, tak pro a za nás sloužil mši svatou. Po mši svaté ještě oba kněží zpovídali a jáhen udělal pro ostatní prohlídku nádherného kostela. Potom většina účastníků nakupovala v karmelitánské prodejně různé předměty a knihy. Po poledni jsem nasedl do autobusu a jeli do Dačic. Po vynikajícím obědě jsme se přesunuli do zámku na prohlídku. Po prohlídce místního kostela sv. Vavřince nás čekalo překvapení. Prošli jsem kostelem sv. Antonína a jedna z externích sester karmelitek nás přivedla do kaple sester, kde jedna z klauzurovaných sester nám povyprávěla o životě sester – jejich modlitbě a práci, potom odpovídala na otázky dospělých a dětí. **Zlatý hřeb celého dne byl pro mnohé zpěv všech sester Salve Regina, kde se v části kaple kde jsme byli my, rozhostilo absolutní ticho.** Jáhnovi běhal mráz po zádech a dodnes neví, jestli to bylo nádherou zpěvu sester nebo tím tichem - po celý den neztišitelných poutníků všeho věku. Asi obojím. A aby nebyli ochuzeni ti, kteří toužili strávit odpoledne návštěvou Jihlavské ZOO, tak jsme se cestou autobusem dívali ven a uviděli celkem 13 druhů zvířat, některé z nich žádná ZOO nemá (např. zajíc polní). Bohu díky!

Představení a rozhovor s hlavním celebrantem poutě NJ v Bystřici, kterým je P. Miloslav Kabrda SDB, spirituál kněžského semináře v Praze:

1. Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působišť: Narodil jsem se 13. ledna 1955 v nemocnici v Novém Městě na Moravě a tam jsem byl 20. ledna 1955 pokřtěn. Pokřtil mě dp. Metoděj Kotík, který byl donedávna farářem v Křižanově, kde zemřel v 95ti letech svého života. Dětství v Polničce, farnost Klášter – Žďár nad Sázavou II., kde je bazilika minor Panny Marie Nanebevzaté a sv. Mikuláše, a poutní kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené Hoře. Základní devítiletá škola v Polničce, Gymnasium ve Žďáře nad Sázavou (1970-1974), Teologická fakulta v Litoměřicích (1974-1981), mezitím vojna v letech 1978-1980. Jáhenské svěcení na Petrově v Brně 22. února 1981 a kněžské svěcení rovněž na Petrově 28. června 1981, světil vždy olomoucký biskup Josef Vrana. 1981-1983 kaplanem v Telči a Radkově; 1983-1987 kaplanem na Starém Brně u Matky Boží Svatotomské; 1987-1990 farářem Lipník, Krhov, Hrotovice; 1990-2005 farářem u sv. Augustina v Brně; 2005-2010 farářem v Újezdě u Brna a Žatčanech; a od podzimu 2010 spirituálem v kněžském semináři v Praze.

2. Co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Především: „Chudoba cti netratí“, „Co můžeš udělati dnes, neodkládej na zítřek“, „Když jsi v nejlepším, přestaň“, „Se vším souhlasím“ a „Pán Bůh zaplat“! Prostý život a poctivá práce. Tím ve všech dobách překvapíme téměř každého. S tím nepočítají ani vládcí ani politici, ba téměř ani obyčejní lidé. Tatínek zemřel v lednu 2009 a maminka letos v květnu. Dožila se jara a doma „ve stoje“ zemřela. Maminka byla úplně odevzdaná Bohu, odevzdaná do Boží vůle. To, co stále opakuji a všechny kolem sebe učím: odevzdanost do vůle Boží, „Plnit Boží vůli, ať je jakákoliv“, to maminka v tichosti a mlčení stále žila. Nikdy nejásala, nikdy nelomila rukama, ba ani jsme ji neviděli, že by se nějak zvlášť modlila. V tichosti a ochotně přijímala každý den, každého člověka, každou práci, každou vládu, každou změnu, každý nárok, zimu i jaro, dostatek i nedostatek, naši dětskou radost i náš pláč. To nejpodstatnější, co jsem se doma naučil je odevzdanost do Boží vůle.

3. Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Mohl jsem ministrovat ve žďárské bazilice a na Zelené Hoře. Mohl jsem vidět zblízka, jak žije pan farář, jehož jsem mohl být spolupracovníkem. Příklad živého kněze byl tím nejdůležitějším impulsem. Asi na podzim v roce 1973 se mě zeptal, jako téměř každý den: „Máš ještě něco“? Odpověděl jsem rozpačitě: „Ano. Pane faráři, chtěl bych být knězem, jako vy“. On mi řekl: „Dobře, tak začneme s latinou“.

4. Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Svatý Jan od Kříže učí (Výroky o lásce a světle 156) K tomu, co bys měla dělat, si nikdy neber za příklad člověka, ať by byl sebesvětější, protože ďábel před tebe postaví jeho nedokonalosti, ale napodobuj Krista, který je nanejvýš dokonalejší a nanejvýš svatý, a nikdy nepochybiš. Věřím, že mě dobře vede můj zповědník, který se o moji duši stará již 35 let.

5. Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Možnost sloužit mši svatou. Svými slovy a gesty mám dovoleno zpřítomnit Oběť našeho Pána Ježíše Krista; kterou On obětoval na Kalvárii a do konce světa bude obnovovat na oltářích Církve. Tak mohu Všemohoucímu Bohu zjednat všechnu čest a všechnu chválu. Nic většího, nic záslušnějšího,

nic důležitějšího pro lidstvo, pro člověka, pro tento svět a vesmír, nemůže člověk udělat, než: být přítomen na mši svaté nebo sloužit mši svatou. Takto hýbeme lidskou společností i vesmírem.

6. Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Věřit. Mít víru. Mít pravou a dobrou, skutečnou a hlubokou víru. Konat skutky víry, které ovládnou můj život. Budu-li mít víru, budu-li podle své víry denně, od rána do večera a od večera do rána žít, vzplane vírou svět okolo mě. Jaká byla víra sv. faráře z Arsu, sv. dona Boska, sv. Františka Saleského, P. Pia, Matky Terezy a dalších a dalších...?

7. Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti? Na modlitbu a na sebezápor (modlitba a obět). Konat zodpovědně svoji povinnost: „Hleď si svého“! Povinnost života, povinnost stavu, povinnost modlitby a povinnost práce... Sv. Terezie z Avily učí: „Modlitba a změkčilost, to nejde dohromady“. Modlitba je těžká práce. Jestliže mě modlitba nic nestojí, za nic nestojí. Námaha při modlitbě ústí do života, ve kterém se námaha nese snadněji.

8. Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ v Bystřici? Na potřeby Nového Jeruzaléma.

9. Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Vlastní lenost a změkčilost. Ve světě je pronásledování křesťanů. Nám se zdá, že tady není žádné pronásledování. Jsme na tom mnohem hůře než ti, kteří jsou ničení vnější silou zla. Jim může zlý vzít jen tělesný život. Může je vyhnat z domovů, může je nechat hladovět... Může je zavírat do vězení, hnát do vyhnanství mučit a zabíjet... Naším nepřítelem, mnohem nebezpečnějším je slast. Nám neublíží nikdo zvenčí. Nás tísní naše vlastní touha po slasti. Dnes pro nás a naši společnost platí výstraha: hřešit je nesnesitelně snadné. (Nesnesitelná lehkost hřešit.) Jsme pod násilným tlakem: nestyd' se za hřích! Styd' se, že ještě máš ohledy a odmítáš hřešit.

10. Na co se nejvíc těšíte? Být sám doma. Být sám v lese, v tichu, v samotě. Samota může být zlá, když je do ní člověk uvržen, to je opuštěnost. Ale samota může být také radostná a plná života, když do ní člověk sám vstoupí. Ne do prázdnoty, ale do plnosti Boží přítomnosti. Pán Ježíš vstupuje do samoty nejen když se modlí na hoře, ale také v Getsemanech. Vstoupil do samoty jednak pro potěšení být sám se svým Otcem a jednak pro kříž kvůli spáse duší. Matka Boží vstupuje do samoty v okamžiku, kdy odpovídá andělovi: „Ať se mi stane podle tvého slova“. Od té chvíle je zcela sama, dokonce i Josefa musí poučit anděl. Blížkost Bohu nás velmi odděluje od lidí. Ne od služby lidem, ne od lásky k lidem. Ale od lidského pochopení. Kdo žije s Bohem, jako žila Matka Boží, toho může chápat zase jenom ten, kdo podobně s Bohem žije. Blížkost Bohu je doprovázena bolestí na tím, že duše okolo jsou tak zabředlé do pout všeho, co je jen cestou k Bohu. Proto je blízkost Bohu doprovázena kajícíností a pokáním, aby duše byly zachráněny, aby dokonce i sami chtěli být zachráněny.

Marie od Vtělení: V 17tém století ve své vizi spatřuje pohanské země na dalekém Východě a v Kanadě...„Moje touha procházela těmi širými pustinami, které se nyní nacházejí v moci ďábových temnot, a prosila jsem Boha, aby jim přišel na pomoc. Otče, slíbil jsi Mu – slíbil jsi svému Synu – že dostane národy za dědictví (Žl 2,8), a ještě jsi Mu je nedal. A já Tě žádám, abys splnil slib daný mému Ženichovi!“. (Charles Journet, *Promluvy o Duchu Svatém str.: 107*)

Pozvánky.

Mimořádná pouť k Božímu Milosrdenství. Slavkovice **11. června 2016** za účasti biskupů ČR. Mše svatá začíná v 14,00. Program a informace – www.slavkovice.cz.

Pěší (a autobusová) pouť – Olešnice – Bystřice - Slavkovice – Žďár n/Sáz. Při plánování akcí na rok 2016 ve farnosti Olešnice zazněl návrh na pěší pouť ke Svaté bráně, která je v basilice P. Marie a sv. Mikuláše ve Žďáře n/Sáz. Na tuto pouť srdečně zverme všechny, ke kterým se pozvání dostane. **Plánovaný program:** pátek **17. 6. 2016** – odchod z Olešnice, přes Lhotu, Koroužné – polední zastávka v Bystřici – do Nové Vsi (zde mše svatá, nocleh). Sobota **18.6. – pěšky** – Nová Ves – Slavkovice kostel Božího Milosrdenství a sv. Faustiny - kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře - Svatá brána v basilice P. Marie, mše svatá. **Autobus v sobotu 17. 6.:** Vír – Rovečné – Olešnice – Hodonín – Černovice – Štěpánov – Bystřice – Nová Ves (zde je možné se připojit k pěším) – Slavkovice (opět bude možné přestoupit na pěšobus)

– Žďár. Po ukončení poutě autobus rozveze poutníky zpátky po uvedené trase. Připojit je možné kdykoli, zavazadla pěším poutníkům poveze doprovodné auto. Časy odjezdů, odchodů se dozví přihlášení kolem 10. 6. Je už přihlášeno 6 poutníků. Přihlášky - co nejdříve - u JLK.

Primice. Všichni jste srdečně zváni na první mši svatou – **primici** Jaroslava Laštovičky, která bude (dá-li Pán Bůh) v **sobotu 2.7. ve 14 hodin v kostele Narození Panny Marie v Jimramově.**

Jižní Čechy IV- 22.-24. 7. Ještě je možné se přihlásit do druhého autobusu – pokud se naplní.
Pátek – nově opravená **Svatá hora u Příbrami** – svatá brána Božího milosrdenství, mše svatá, prohlídka, oběd, muzeum komunistické totality – lágr Vojna. **Sobota** – Sušice, Mouřenec a okolí Nedělní program bude upřesněn až po průzkumné a přípravné cestě a poslán přihlášeným do 10. 7. Zálaha 2000 dospělých, 1000 dětí, 500 dětí z početných rodin. Přihlášky u JLK.

Pěší pout' na Velehrad – už šesnácátá – letos od 21. – 28. 8. Z Radešínské Svatky přes Vítochov, Olešnici, Boskovice, Ruprechtov, Milonice – přihlášky u JLK.

Turzovka. V neděli 4.9. a 11.9. pout' na Turzovku. Letos poprvé v nově vysvěceném kostele. Přihlášky u Václava Šustra, mail vaclav.sustr@post.cz nebo tel.: 777 640 961 (po 14 hod.)

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2016 a výhled na 2017:

13. srpna - 200. pout' NJ - Žďár	13. září	Pavlov				
13. října	Jámy	14. listopadu	Budišov	12. prosince Olešnice		
2017	leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	březen	Křižanov
	duben	Měříň	květen	Nové Veselí	červen	Jimramov
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Radostín
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 199. pout' NJ – v středu 13. července 2016 v 18 hodin do Oslavice – hlavní celebrant: Mons. Jan Peňáz, farář ve Křtinách; www.poutnik-jan.cz.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 6. 2016. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť), kinc@dieceze.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.